

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΥΡΕΝΤΖΗΣ

ΑΝΩΤΕΡΗ ΟΛΩΝ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

ΙΚΑΡΟΣ

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση ή αναπαραγωγή του παρόντος έργου στο σύνολό του ή τμημάτων του με οποιονδήποτε τρόπο, καθώς και η μετάφραση ή διασκευή του ή εκμετάλλευσή του με οποιονδήποτε τρόπο αναπαραγωγής έργου λόγου τέχνης, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2121/1993 και της Διεθνούς Σύμβασης Βέρνης - Παρισιού, που κυρώθηκε με τον ν. 100/1975. Επίσης απαγορεύεται η αναπαραγωγή της στοιχειοθεσίας, της σελιδοποίησης, του εξωφύλλου και γενικότερα όλης της αισθητικής εμφάνισης του βιβλίου, με φωτοτυπικές ή οποιεσδήποτε άλλες μεθόδους, σύμφωνα με το άρθρο 51 του ν. 2121/1993.

© Θεόδωρος Κουρεντζής και Εκδόσεις Ίκαρος, 2025

978-960-572-796-3

Τα έργα είναι της Anna Avrora Zhukovskaia

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΙΚΑΡΟΣ • ΒΟΥΛΗΣ 4, 105 62 ΑΘΗΝΑ

T.: 210 3225152 • www.ikarosbooks.gr • info@ikarosbooks.gr

ΑΝΩΤΕΡΗ ΟΛΩΝ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΥΡΕΝΤΖΗΣ

ΑΝΩΤΕΡΗ ΟΛΩΝ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

ΙΚΑΡΟΣ

I

*Le sort tomba sur La plus jeune
Pour savoir qui-qui-qui serait mangé
Pour savoir qui-qui-qui serait mangé
Ohé! Ohé!*

Δᾶ μάτερ

*Elle entreprit un long voyage
Elle entreprit un long voyage
Sur la mer Mé-Mé-Méditerranée
Sur la mer Mé-Mé-Méditerranée
Ohé! Ohé!*

Κατελθόντες

α'

τῆς Ἀποκαθήλωσης τοῦ θέρους ἀπ' τὸ Σῶμα της

Θὰ ἦταν ἔγκυος
στὸν Γ. Φ. Χαϊντελ μὲ πατέρα μαῦρο φεγγάρι
γιατὶ ἀκτινολογοῦσε μὲ σκοτάδια
τοῦ βρέφους τὴν ἐρημιὰ
τὴ δρόσο νὰ ἀφιερώσει

Ἐν κάποις ἐν Ψηρίμῳ
Κι αἶφνης ἀναδύονταν ἐμπρός Της ἀρχαῖα ναυάγια
Μὲ τοὺς ναύκληρους νὰ ψέλνουν κρούοντας τὰ σήμαντρα:
Γερηφόρος-Γερηφόρος

Γερηφόρος καὶ Πρήγιστος
Ἐν κάποις ἐν Ψηρίμῳ
Ἦ σὰν ποὺ ἔφριττε ἡ Ἀνάβυσσος
ἀπὸ τὴ λέπρα τοῦ φιλιοῦ
Ἰκέτευε ὀλοένα
τὴν Ὅσια Δεντρολιβανιά
για τὴν Ἀνάσταση τῶν σιντριβανιῶν
Μ' ἓνα παιδὶ τυφλὸ στὰ γόνατα
Νὰ δείχνει στὸ σκοτάδι τῆς πυξίδας
τὸ Ἡλιακὸ μέλλον τοῦ Σκορπιοῦ

Διανύοντας τὰ μίλια τὰ ναυτικά
Εἰς τὸ ἐπέκεινα τῆς θλίψεως
Στὸ ἔως τῆς ἀποκαθήλωσης τοῦ
θέρους ἀπ' τὸ Σῶμα Τὴν ὀνειρεύτηκα
μαζὶ μὲ τὴν ἄλλη Πεθαμένη, τὴν
Ψῆριμο
τὴ λεγομένη ἀλλιῶς Κάππαρι.

Ἀνώτερη ὅλων τὸ καλοκαίρι,
Τῆς ἀνέμελης Ἐκείνης τὸ Ἐγκώμιον.

Κοντάκιον 1

Πέ μου
Ὅτι οἱ ἄγγελοι
Καῖνε τὰ δάση
Ὅταν πενθεῖς
Πέ μου
Πῶς οἱ ἄγγελοι
Τὸν οὐρανὸ
Ὅταν Πενθεῖς
Καὶ
Τὸ
Σπασμένο
Καλοκαίρι
Πέ μου
Πῶς ἐσὺ
Τὰ δάση
Τοῦ Οὐρανοῦ μου
Ἐκαψες

Πέ μου
Τὸν σκελετό της
Πὼς πέτρες
Οὐρανὲ
Ἐσὺ
Υἱοὺς Δαβὶδ
Καὶ πάλι
Εἰκόνα
Πάλι πάνω
Οὐρανὲ
Ὅπως τότε τὰ μαλλιά της
Ἐκαψες
Εἰκόνα
Ἀπὸ πέτρες
Ἀπὸ βροχῇ
Ἀπὸ ὕπνο
Ἀπὸ ποῦ
Σπάει
Τὸ καλοκαίρι
Στὰ μαλλιά της
Πέ μου
Ὅτι ἄγγελοι
Τὸν σκελετό της
Κατοικοῦν
Ὅταν πενθεῖς